

§ 19.

Finansministeren fastsætter de fornødne nærmere regler angående anvendelsen af denne lov og bemyndiges til at afholde den til lovens gennemførelse nødvendige udgift.

§ 20.

Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft straks.

Bemærkninger til lovforslaget.

Nærværende forslag til lov om en overordentlig skat til staten af faste ejendomme er et led i bestræbelserne for at opnå en mindskelse af spændingen mellem de forskellige huslejeniveauer og må ses i sammenhæng med det af indenrigs- og boligministeren samtidig hermed i folketinget fremsatte forslag til lov om ændring i lov om leje.

De i nærværende lovforslag indeholdte regler om en tillægsgrundskyld til staten af faste ejendomme er tillige begrundet i det forhold, at den almindelige grundskyld til staten ikke er blevet forhøjet siden 1937 og derfor kun har kunnet stige i samme forhold som vurderingerne, medens de øvrige direkte skatter til staten såvel som forbrugsskatterne er blevet forøget langt stærkere.

Tillægsafgiften foreslås pålagt på grundlag af ejendommens „forskelsværdi“ (vurderingssum til ejendomsskyld ÷ grundværdi) ved ejendommens seneste ansættelse inden lovens ikrafttræden.

Det foreslås, at der ved beregningen af tillægsafgiften gives et fradrag i forskelsværdien på 20 000 kr. Er ejendommen beliggende i København og på Frederiksberg og i visse omegnskommuner skal fradraget dog udgøre 30 000 kr.

Een- og to-familieshuse, landbrugsejendomme, skovbrug, frugtplantager og gartnerier er foreslået undtaget fra tillægsafgift.

Tillægsafgiften er tænkt afviklet over 50 år, således at nedskrivning af afgiften finder sted med 1/10 hvert femte år, første gang efter 13. almindelige vurdering pr. 1. oktober 1965.

Provenuet af tillægsafgiften vil kunne anslås til ca. 65 mill. kr. årlig, medens provenuet af tillægsgrundskylden vil kunne anslås til godt 80 mill. kr. årlig. For året 1955 opkræves tillægsafgiften kun med halvdelen.

Med hensyn til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes iøvrigt følgende.

Til afsnit I.

Til § 1.

Til stk. 1. Afgiftspligten omfatter principielt enhver ejendom, der ved lovens ikrafttræden er

vurderet selvstændigt og som bebygget, forudsat at bygningerne er opført før 1. januar 1949 og ikke er nedrevet før lovens ikrafttræden.

Til stk. 2. I medfør af bestemmelserne i §§ 3 og 4 er een- og to-familieshuse samt ejendomme, der anvendes til landbrug, skovbrug, erhvervsmæssig frugtavl og gartneri, undtaget fra afgiftspligten. Bestemmelserne om fradrag ved beregning af tillægsafgiften medfører en afgiftslempelse for mindre beboelsesejendomme og lignende.

Til stk. 3. Bestemmelsen tager sigte på den regulering af afgiften, der skal finde sted i de tilfælde, hvor der i tiden mellem 1. januar 1949 og ejendommens sidste vurdering inden lovens ikrafttræden er foretaget opførelse af nye bygninger, tilbygninger til eller ombygninger af ældre bygninger på ejendommen.

Til stk. 4. For ejendomme, hvor der er foretaget opførelse af nye bygninger, tilbygninger til eller ombygninger af ældre bygninger i tiden mellem 1. januar 1946 og 31. december 1948, skal der, forinden afgiften beregnes, gives et fradrag på 40 pct. af det beløb, hvormed disse nybygninger m. v. indgår i ejendommens forskelsværdi. Dette fradrag vil medføre, at afgiften af sådanne nybygninger m. v. vil svare til 60 pct. af afgiften for ejendomme opført før 1. januar 1946.

Til stk. 5. Ved denne bestemmelse foreslås afgiftssatsen fastsat til 10 pro mille. Dog skal afgiften for året 1955 kun udredes med halvdelen.

Til § 3.

Efter lovbestemmelsen er een- og to-familieshuse holdt udenfor afgiftspligten. Ejendomme af denne kategori er afgiftsfri, selvom der sker en uvæsentlig benyttelse til andre formål end beboelse.

Til § 4.

Efter bestemmelsen i § 4 er ejendomme, der anvendes til landbrug, skovbrug, erhvervsmæssig frugtavl og gartneri, holdt udenfor afgiftspligten.